

Skattelettelsesordningerne havde for begges vedkommende et meget snævrere område end reglerne om den begrænsede fradragsret. Præmieringsordningen tilgodeså alene en forholdsvis kortsigtet opsparing i pengeinstitut, medens skattelettelsesloven herudover begunstigede opsparing til boligformål.

5. Fordelingen af provenutabet mellem de forskellige skattearter.

Efter de gældende regler, hvor begunstiggelsen gives som et indkomstfradrag, bliver det med skattebegunstiggelsen forbundne provenutab „automatisk“ fordelt mellem indkomstskat til staten, folkepensionsbidrag, kommuneskat og kirkeskat i samme forhold, som hver enkelt skatteydere samlede skat m. v. er fordelt mellem de nævnte skattearter. Hvis denne fordeling skal opretholdes, må den skattelettelse, som tilkommer hver enkelt skatteyder, fordeles ved den endelige skatteberegning i samme forhold, hvilket vil betyde en ganske væsentlig udvidelse af den maskinelle slutskatteberegning. En noget simplere beregning kunne anvendes ved at fastsætte samme fordelingsnorm for skattelettelsen, som gælder for særlig indkomstskat og indkomstskat af dødsboer. Man kunne herefter fastsætte, at $\frac{2}{3}$ af skattelettelsen skal fradrages i indkomstskatten til staten og $\frac{1}{3}$ i kommuneskatten.

6. De administrative og tekniske konsekvenser.

Til forskel fra de foran i afsnit 4 omtalte skattelettelsesordninger, som bestod under det tidligere gældende skattesystem, vil indførelsen af en skattelettelsesordning under kildeskattesystemet betyde en afvigelse fra de principper, som er lagt til grund for systemet. Skattelettelsen kan opfattes som en „negativ skat“ af ganske samme art som børnetilskuddet før kildeskattens indførelse. Dette børnetilskud blev imidlertid med kildeskattens indførelse taget ud af skattelovgivning og udformet som en social tilskudsordning uden tilknytning til skattereglerne, og denne ændring skyldtes blandt andet netop, at en „negativ skat“ vanskeligt kan indpasses i en kildeskatteordning. Uanset hvilken metode man måtte vælge ved indpasningen af en skattelettelsesordning, vil den nødvendiggøre en udvidelse af den

datamængde, som skal indkodes til de maskinelle beregninger ved forskudsregistrering og slutligning. Dette vil forøge omkostningerne ved de kommunale myndigheders arbejde, og det vil få konsekvenser for overholdelsen af de knappe tidsfrister. Også fejlmulighederne vil naturligvis blive større, når datamængden forøges, ligesom EDB-registrene må udvides med de heraf følgende merudgifter.

For rene B-skatteydere vil der ikke herudover være større problemer forbundet med at administrere en skattelettelsesordning, idet den foreløbigt beregnede skattelettelse i disse tilfælde kan opføres som en „negativ skat“ på selve skattebilletten.

For så vidt angår skatteydere, for hvem der sker indeholdelse i henhold til skattekort, kunne skattelettelsen gives som et fradrag på selve skattekortet. Denne fremgangsmåde vil indebære, at der på alle de skattekort, hvis indehavere har forskudsregistreret udgifter til livsforsikring m. v., skal anføres beløb, som den indeholdelsespligtige skal trække fra den skat, der er beregnet efter foretaget indkomstfradrag. Det må påregnes, at tilstedeværelsen af to fradragsbeløb (et indkomstfradrag og et skattelettelsesbeløb), der hver for sig skal anføres med beløb pr. dag, pr. uge, pr. 14 dage og pr. måned, og hvor det ene skal fradrages lønnen, medens det andet skal fratrækkes det skattebeløb, som fremkommer efter skatteberegningen, utvivlsomt vil give anledning til et stort antal forkerte skatteberegninger. Også på de skattekort, hvor der ikke optræder noget indkomstfradrag (skattekort med bruttotrækprocent og frikort), må tilstedeværelsen af skattelettelsesbeløbet antages at give anledning til fejlregninger fra de indeholdelsespligtige. Det vil her navnlig være nærliggende, at beløbet fejlagtigt betragtes som et indkomstfradrag. Dertil kommer, at det uden tvivl vil være vanskeligt for mange skatteydere umiddelbart at forstå, hvorledes henholdsvis indkomstfradraget og skattelettelsesbeløbet tages i betragtning ved udregningen af den skat, der indeholdes i lønnen.

De beskrevne fejlmuligheder i forbindelse med indeholdelsen vil medføre en forøgelse af arbejdet i kommunernes arbejdsgiverkontrol og kildeskattedirektoratets fejlberigti-